

सम्पादकीय

विपत्तिभिन्न सम्भावनाको खोजौं

यतिखेर देश दुखेको छ । मुलुक शोकाकुल छ । रसुवाको भोटेकोशी नदीमा आएको भिषण बाढीले पुन्याएको क्षति र अकल्पनीय मानवीय क्षतिभन्ने सिंगो देशलाई नै स्तब्ध बनाएको छ । यो केवल एउटा भूगोल वा क्षेत्रको पीडा नभई सम्पूर्ण राष्ट्रका लागि साक्षात् बज्रपात हो । यस्तो कठिन र संकटपूर्ण घडीमा सरकार प्रमुखका रूपमा प्रधानमन्त्रीले देखाएको सक्रियता, समन्वय र द्रुत उद्धारको प्रतिबद्धता सकारात्मक तथा सराहनीय कदम मान्नुपर्छ ।

विपत्तिको समयमा नागरिकको जीवनरक्षा गर्नु राज्यको पहिलो दायित्व हो । बाढीलगत्तै प्रभावित क्षेत्रमा नेपाली सेना, स्थानीय प्रशासन, र अन्तर्राष्ट्रिय विज्ञसहितको टोलीलाई परिचालन गरी खोज तथा उद्धार कार्यलाई तीव्र बनाउनुले सरकारको तत्परता भल्काउँछ । प्रभावित विद्युत आयोजनाका सुरुङहरूमा आइकएका नागरिकहरूको खोजनिष्पत्ति, हेलिकोप्टरमार्फत घाइतेहरूको तत्काल उद्धार तथा प्रक्रियालाई छोट्याएर अन्तर्राष्ट्रिय सहयोग जुटाउने प्रयासले संकट न्यवस्थापनमा न्यायव्यवहारिक दृष्टिकोण अपनाइएको पुष्टि गर्छ । विपद् परेका बेला कूटनीतिक र कानुनी जटिलतालाई पन्छाएर पुनर्गठन गतिमा काम गर्नु नै समयको माग हो ।

यसका साथै, विपद् न्यवस्थापनमा तिनै तहका सरकारबीचको समन्वय उत्तिकै अनुकरणीय छ । संघीय सरकारले प्रदेश र स्थानीय सरकारका जनप्रतिनिधिसँग निरन्तर संवाद गर्दै राष्ट्रिय विपद् जोखिम न्यूनीकरण तथा न्यवस्थापन प्राधिकरणमार्फत जिम्मेवारी बाँडेर गरेर अघि बढ्नुले संघीयताको वास्तविक मर्मलाई बर्खासाउँ गरेको छ । संकटको समयमा सरकारका निकायहरूबीच द्वन्द्व वा अस्थायी नभई हातेमालो हुनुले उद्धार र राहत कार्यलाई थप प्रभावकारी बनाएको छ ।

संस्कृतो रोस्टमबाट न्यस्त शोक र पीडाका शब्दहरूले नागरिकको घाउमा मलमल पराउने काम गरेका छन् । तर, भाषण र प्रतिबद्धताको वास्तविक परीक्षण आगामी दिनमा हुने पुनर्स्थापन र पुनर्निर्माणका कार्यबाट हुनेछ । बाढीबाट प्रभावित परिवारलाई तत्काल राहत पुर्‍याउने, बिस्थापितहरूलाई सुरक्षित वास्तवस्थानको न्यवस्था गर्न र पूर्वाधारको पुनर्निर्माणलाई प्राथमिकतामा राखेर काम गर्नुपर्छ । अबको जोड उद्धारबाट माथि उठेर दीर्घकालीन पुनर्स्थापना र भविष्यमा आउन सक्ने यस्ता विपद्को जोखिम न्यूनीकरणमा केन्द्रित हुनुपर्छ । विपत्तिभिन्न सम्भावनाको खोजौं गरी ।

घाइतेका लागि रक्तदान

एक सय ११ पिन्ट रगत संकलन

दमक / भोटेकोशी बाढीमा परी घाइते भएकाहरूका लागि स्याङ्गजामा रगत संकलन गरिएको छ ।

जिल्ला रेडक्रस सोसाइटी स्याङ्गजाको प्राविधिक सहयोगमा भीरकोट बयरघारीमा रक्तदान शिविर सञ्चालन गरी १११ पिन्ट रगत संकलन गरिएको हो । घाइतेको संख्या धेरै भएकाले रगतको अभाव हुनसक्ने भएकाले रगत अभाव हुन नदिन रक्तदान शिविरमार्फत स्वतःस्फूर्त रूपमा रगत संकलन गरिएको नेपाल तरुण दल स्याङ्गजाका अध्यक्ष भागवत प्रकाश मल्लले बताए ।

देशमा संकट आएका बेला मानवीय सहयोगमा जुट्नुपर्छ भन्ने भावनाबाट अभिप्रेरित भई रक्तदान शिविरको आयोजना गरिएको उनले बताए । शिविरमा रक्तदाताहरू स्वतःस्फूर्त रूपमा सहभागी भएका थिए ।

यहाँ संकलन भएको रगत नेपाल रेडक्रस सोसाइटीको स्याङ्गजास्थित 'ब्लड बैंक' मा राखिने र आवश्यकताका आधारमा पठाउने व्यवस्था मिलाइने नेपाल रेडक्रस सोसाइटी स्याङ्गजाका अध्यक्ष दिनेश अर्यालले जानकारी दिए ।

दमक । रसुवाको भोटेकोशी नदीमा आएको बाढीको छैटौँ दिनसम्म नेपाल सरकारले खोज, उद्धार, उपचार, राहत तथा प्रभावित नागरिकको सुरक्षित न्यवस्थापनलाई प्राथमिकतामा राखेर काम गरिरहेको प्रधानमन्त्री बालेन्द्र शाहले बताएका छन् ।

सामाजिक सञ्जाल फेसबुकमार्फत प्रधानमन्त्री शाहले विपद्को समयमा अग्रपंक्तिमा रहेर काम गरिरहेका सुरक्षाकर्मी, राष्ट्रसेवक कर्मचारी, सञ्चारकर्मी, विभिन्न निकायका प्रशासिकारी, स्वयंसेवी संस्था तथा आम नागरिकको भूमिकाको पढाखा गरेका छन् । उनले प्रदेश तथा स्थानीय सरकार, मित्रराष्ट्र, स्वदेशी-विदेशी सघसघात र सञ्चारमाध्यमबाट प्राप्त सहयोगप्रति आभार व्यक्त गरेका छन् ।

राहत वितरणमा सरकारको प्राथमिकता

सरकार खोज तथा उद्धारसँगै प्रभावित नागरिकका लागि राहत संकलन र वितरणमा केन्द्रित रहेको प्रधानमन्त्री शाहले बताएका छन् । काठमाडौँलगत्तै विभिन्न स्थानबाट संकलन गरिएका राहत सामग्री प्रभावित क्षेत्रमा पठाइएको छ । भारत, चीन, अमेरिका, युएसई, कतार, जापान, स्वीटजरल्याण्ड र अष्ट्रेलियालगत्तै मित्रराष्ट्रबाट समेत सहयोग प्राप्त भएको उनले उल्लेख गरेका छन् ।

सुरक्षाकर्मीले हवाई तथा सडकमार्गबाट रसुवा, नुवाकोट र धादिङ्का चार संकलन केन्द्र हुँदै रसुवा र नुवाकोटका २७ वितरण केन्द्रमार्फत ३ हजार ६ सय ९६ जना प्रभावित नागरिकसम्म राहत पुर्‍याएका छन् । राहत व्यवस्थापनको प्रभावकारिता अङ्गुलन गर्न सरकारको सचिवालय सदस्य तथा कर्मचारीलाई समेत प्रभावित क्षेत्रमा परिचालन गरिएको छ ।

राहत कोषमा पौने ६ करोड
प्रधानमन्त्रीका अनुसार प्रधानमन्त्री राहत कोषमा हालसम्म नौवटा वाणिज्य बैंकका खातामा ५ बर्द ८७ करोड ९२ लाख २३ हजार ८ सय ४२ रुपैयाँ जम्मा भएको छ । यस्तै, हिमालयन र ब्लड बैंकमा ३१ लाख ९३ हजार २ सय ३८ अमेरिकी डलर जम्मा भएको छ ।

सरकारले उद्धार अनुरोध पोर्टलमार्फत स्वदेश तथा विदेशबाट प्राप्त आर्थिक सहयोगको विवरण सार्वजनिक गरिरहेको जनाएको छ ।

रसुवाको भीषण बाढी र अबको मार्गचित्र

ओमप्रकाश गौतम
omgautam2078@gmail.com

आफ्नो ठाउँबाट सक्दो सहयोग गरौं, राहत सामग्री जुटाऔं र पुनर्निर्माणमा हातेमालो गरौं। 'एक थुकी सुकी, सय थुकी नदी' भन्नेभैं सबै नेपाली एकजुट भएर अघि बढौं । रसुवाको पीडा रसुवाको मात्र होइन, सिंगो नेपालको पीडा हो। भोटेकोशीले दिएको यो चेतावनीलाई यसपटक पनि विर्सनु हुँदैन।

गत भदौ १० गते तिब्बत हुँदै रसुवाबाट आएको भीषण बाढीले सिंगो देशलाई स्तब्ध बनायो । भोटेकोशी नदीमा आएको अप्रत्याशित बाढीले केही घण्टामै मानव जीवन क्षतिवस्त बनाउनुका साथै घर, सडक, पुल, विद्युत् आयोजना, व्यापारिक संरचना र मानिसका वर्षौँका मेहनतका सपना बगाएर लामो । कतिपय शव अझै खोजी तथा उद्धारकै क्रममा छन् भने धेरै परिवार आफन्त गुमाएको पीडामा छन् । प्राकृतिक विपत्ति कसैले चाहेर रोक्न वा छेक्न सम्मान गर्न सकिँदैन । तर विपत्तिबाट हुने जनघनको क्षति भने पूर्वतयारी, पूर्वसूचना र जिम्मेवार न्यवस्थापनबाट धेरै हदसम्म घटाउन सकिन्छ । त्यसैले अहिलेको प्रश्न बाढी किन आयो भन्ने मात्र होइन, यस्तो विपत्ति आउँदा हामी कति तयार थियौं भन्ने पनि हो ।

सामाजिक सञ्जाल

खोज, उद्धारमा सरकारको प्रयास तीव्र

सडक र पुल पुनःस्थापनामा जोड

बाढीका कारण सडक सम्पर्क विच्छेद भएको नुवाकोटको त्रिशूलीपारिको क्षेत्र पुनः सडक सञ्जालमा जोडिएको प्रधानमन्त्रीले बताएका छन् । गल्छी-त्रिशूली राजमार्गअन्तर्गत कल्लेरीटार, कोशीखोला, पिपलटार, दर्शनटार, छत्रेखोला र गौरीबेसी हुँदै त्रिशूली बजारसम्म सडक सञ्जालनमा आएको छ ।

रसुवा, नुवाकोट र धादिङ्का धेरै पुल भत्किएकाले सरकारले अस्थायी पुल निर्माणलाई प्राथमिकता दिएको छ । सरकारसँग ४८ मिटरका छवटा र ७० मिटरको एउटा बेलिब्रिज रहेको तथा देवीघाट, त्रिशूली बजार र बेत्रावतीमा बेलिब्रिज राख्नेबारे अध्ययन भएको प्रधानमन्त्रीले बताएका छन् ।

नेपाल प्राकृतिक विपत्तिको उच्च जोखिममा रहेको देश हो । बाढी, पहिरो, भूकम्प, डुबान, चट्याङ, डडोले तथा हिमपहिरोजस्ता विपत्तिले हरेक वर्ष ठूलो जनघनको क्षति पुर्याउँदै आएका छन् । २०७२ सालको विनाशकारी भूकम्पले हजारौँ नेपालीको ज्यान लियो र ठूलो आर्थिक क्षति गरायो । त्यसपछि पनि २०७४, २०७६ र २०८१ सालका बाढी तथा पहिरोले देशका विभिन्न भूभागमा ठूलो विनाश गरे । यी घटना हाम्रा लागि नयाँ होइनन्; तर दुख्छको कुरा, हरेक विपत्तिपछि केही समय चर्चा हुने र समय बिट्टै जाँदा फेरि पुरानै अवस्थामा फर्किने प्रवृत्ति भने अझै हट्न सकेको छैन ।

रसुवाका लागि भोटेकोशीको यसपटकको बाढी पहिलो ठूलो चेतावनी भन्ने होइन । २०२५ जुलाईमा पनि तिब्बततर्फबाट आएको आकस्मिक बाढी भोटेकोशीमा भित्रिएर रसुवागढी-टिगुरे क्षेत्रमा ठूलो क्षति पुर्‍याएको थियो । त्यसबेला मानिसको ज्यान गएको थियो, कतिपय बेला भएका थिए, मितेरी पुलगायतका संरचना बगेका थिए र सडक, विद्युत् तथा सञ्चार संरचनामा ठूलो क्षति पुगेको थियो । रसुवागढी जलविद्युत आयोजना पनि प्रभावित भएको थियो । त्यस घटनापछि सीमापार पूर्वसूचना प्रणाली, जोखिमयुक्त बस्तीको पहिचान, सुरक्षित स्थानमा स्थानान्तरण र चीनसँग तत्काल सुचना आदानप्रदान गर्ने संयन्त्र आवश्यक रहेको विषय उठेको थियो । तर एक वर्ष नपुग्दै अझ ठूलो विपत्ति दोहोरिनुले विगतका चेतावनीबाट हामीले पर्याप्त पाठ सिक्न सकेनौँ कि भन्ने गम्भीर प्रश्न उठेको छ ।

हिमाली जिल्ला रसुवा त भौगोलिक रूपमा फन्न संवेदनशील छ । भिरालो भूभाग, कमथोर भौगोलिक संरचना, तीव्र गतिमा बग्ने नदी तथा वर्षायामा हुने अत्यधिक वर्षाका कारण यहाँ बाढी र पहिरोको जोखिम उच्च छ । त्यसमाथि नदी तथा खोलाको किनारमा अव्यवस्थित बसोबास, जोखिमयुक्त क्षेत्रमा सडक तथा भौतिक संरचना निर्माण, वन विनाश र वातावरणीय असन्तुलनले जोखिम थप बढाएको छ । हरेक वर्ष साउन र भदौमा आउने मेलेले नेपालीका सुन्दर सपनाहरू चकनाचुर पार्दै आएको छ । त्यसैले यसलाई केवल 'प्राकृतिक प्रकोप' भनेर पछिनि मिल्दैन; प्रकृतिको जोखिमलाई मानवीय कमजोरीले विपत्तिमा परिणत गरिरहेको पसलौं पनि गम्भीर रूपमा हेर्नुपर्छ ।

यसपटकको बाढीले रसुवाको भोटेकोशी करिडोरमा मात्र होइन, त्रिशूली हुँदै तलका जिल्लासम्म प्रभाव परेको छ । पुल तथा सडक भत्किएका अवस्थाबाट अवरुद्ध भएको

छ, विद्युत् आयोजनामा क्षति पुगेको छ, सञ्चार तथा खानेपानी सेवा प्रभावित भएको छ र कतिपय बस्ती बाहिरि सम्पर्कबाट विच्छेद भएका छन् ।

एउटा पुल भत्किनु केवल एउटा संरचना भत्किनु होइन; त्यसले गाउँको आवतजावत, खाद्यान्न र औषधिको आपूर्ति, उद्धार तथा राहत सबै प्रभावित गर्छ । विद्युत् आयोजना प्रभावित हुँदा त्यसको असर राष्ट्रिय अर्थतन्त्रसम्म पुग्छ । त्यसैले विपत्तिको क्षतिलाई केवल तत्कालीन राहतको आँखाबाट होइन, दीर्घकालीन आर्थिक तथा सामाजिक असरको दृष्टिले पनि हेर्नुपर्छ ।

प्राकृतिक विपत्तिको कारण प्राकृतिक हुन सक्छ, तर त्यसबाट हुने क्षतिको मात्रा हाम्रो तयारीसँग जोडिएको हुन्छ । अत्यधिक वर्षा, हिमाली भू-बनोट, हिमनदी तथा हिमतालमा आउने परिवर्तनलाई हामी नियन्त्रण गर्न सकेनौँ । तर जोखिमयुक्त बस्ती कहाँ छन्, नदीको बहाव कुन तथ्याङ्क पुगेपछि खतरा हुन्छ, कुन पुल वा सडक जोखिममा छन् र नागरिकलाई कसरी सशयम सुरक्षित स्थानमा पुर्याउने भन्ने कुरा राज्यले निर्धारण गर्न सक्छ । नदी किनारमा अनियन्त्रित निर्माण रोक्न, वन संरक्षण गर्न, जोखिमयुक्त बस्तीको स्थानान्तरण गर्न र बलिया पूर्वाधार निर्माण गर्न सकिन्छ । त्यसैले अब प्रकृतिलाई दोष दिएर मात्र हुनको होइन, आफूमा कमजोरीको निम्न निर्मम समीक्षा गर्नुपर्छ ।

रसुवाको जोखिम घटाउन सबैभन्दा पहिले प्रभावकारी पूर्वसूचना प्रणाली आवश्यक छ । तिब्बततर्फबाट आउने नदीको जलस्तर, हिमताल तथा सम्पातित आकस्मिक बाढीको सूचना नेपालले समयमै पाउने व्यवस्था हुनुपर्छ । चीनसँगको सीमापार सुचना आदान-प्रदानलाई थप प्रभावकारी बनाउनु पर्छ । आधुनिक सेन्सर, स्पार्टेलाइट, क्यामेरा तथा वैकल्पिक सञ्चार प्रणालीमार्फत संकलित सूचना काठमाडौँमा मात्र सीमित नभई जोखिममा रहेका गाउँसम्म तत्काल पुगुनुपर्छ । पूर्वसूचनाको वास्तविक सफलता प्रविधि जडान गर्नुमा होइन, त्यसले एक जना नागरिकलाई भए पनि समयमै सुरक्षित स्थानमा पुर्याउन सक्थो कि सकेन भन्नेमा निर्भर हुन्छ ।

अब पुनर्निर्माण गर्दा पनि पहिले जस्तै बनाउने होइन, पहिरोभन्दा सुरक्षित बनाउने नीति लिनुपर्छ । जोखिमयुक्त नदी किनारमा पुनः बस्ती बसाल्ने होइन, वैज्ञानिक अध्ययनका आधारमा सुरक्षित स्थानमा स्थानान्तरण गर्नुपर्छ । सडक, पुल, विद्यालय, स्वास्थ्य संस्था, विद्युत् आयोजना र अन्य संरचना निर्माण गर्दा विगतको बाढीको स्तर र भविष्यको जोखिमलाई आधार बनाउनुपर्छ । स्थानीय सरकार, सुरक्षा

निकाय, स्वास्थ्यकर्मी, गैरसरकारी संस्था र समुदायबीच स्पष्ट समन्वय हुनुपर्छ । प्रत्येक जोखिमयुक्त बस्तीमा उद्धार सामग्री, प्राथमिक उपचार, सुरक्षित आश्रयस्थल र तालिमप्राप्त स्वयंसेवकको व्यवस्था हुनुपर्छ ।

अहिलेको पहिलो आवश्यकता राहत हो । घरबारविहीनलाई खाना, औषधि, कपडा र सुरक्षित बास चाहिएको छ । आफन्त गुमाएका परिवारलाई राज्यको साथ चाहिएको छ । नेपाली नागरिकले आफ्नो क्षमताअनुसार राहत कोषमा सहयोग गरिरहेका छन् । कसैले छ किनको छक कटाएर दिएको सहयोग पनि पीडितका लागि ठूलो अर्थ राख्छ । त्यसैले राहत रकमलाई राजनीतिक विवादको विषय बनाउनुको सट्टा त्यसको पारदर्शी उपयोग र वास्तविक पीडितसम्म योग्यवित वितरणका लागि सबैले खबरदारी गर्नुपर्छ ।

विपत्तिको घडीमा सरकारको आलोचना गर्नु हुँदैन भन्ने होइन । बरु यस्ता घटनापछि प्रश्न अझ कडा हुनुपर्छ-अघिल्लो विपत्तिबाट के पाठ सिक्थियो ? पूर्वसूचना प्रणाली किन पर्याप्त भएन ? जोखिमयुक्त बस्तीको पहिचान र स्थानान्तरण किन हुन सकेन ? सीमा क्षेत्रमा तत्काल सूचना आदान-प्रदानको व्यवस्था किन प्रभावकारी हुन सकेन ? यी प्रश्नको जवाफ खोजिनुपर्छ । तर आलोचना मात्र गरेर समस्या समाधान हुँदैन । अहिले राजनीतिक आग्रहभन्दा माथि उठेर मानवीय संवेदना र राष्ट्रिय सहकार्यलाई प्राथमिकता दिनुपर्छ ।

अन्ततः प्राकृतिक विपत्ति पूर्ण रूपमा रोक्न नसकिए पनि त्यसबाट हुने क्षति धेरै हदसम्म कम गर्न सकिन्छ । रसुवाको यो त्रासदीलाई केही दिनको समाचार भनेर हराउन दिनु हुँदैन । यसलाई नेपालकै विपद् न्यवस्थापन प्रणाली सुधार्ने अवसरका रूपमा लिनुपर्छ ।

आज पीडितको आँसु पछुनु हाम्रो तत्कालीन दायित्व हो भने भोलि त्यही आँसु फेरि नफर्काउनु भनेर सुरक्षित बस्ती, बलिया पूर्वाधार, प्रभावकारी पूर्वसूचना र उपरदायी शासन निर्माण गर्नु दीर्घकालीन जिम्मेवारी हो । त्यसैले कोही पनि खाली नबस्नौं । आफ्नो ठाउँबाट सक्दो सहयोग गरौं, राहत सामग्री जुटाऔं र पुनर्निर्माणमा हातेमालो गरौं । एक थुकी सुकी, सय थुकी नदी भन्नेभैं सबै नेपाली एकजुट भएर अघि बढौं । रसुवाको पीडा रसुवाको मात्र होइन, सिंगो नेपालको पीडा हो । भोटेकोशीले दिएको यो चेतावनीलाई यसपटक पनि विर्सनु हुँदैन ।

पुनःस्थापनाबारे नियमित ब्रिफिङ लिइरहेको पनि प्रधानमन्त्रीले बताएका छन् ।

विद्युत् र सञ्चार सेवा पुनःस्थापना

रसुवामा करिब ३० प्रतिशत घरघुरीमा विद्युत् सेवा पुनःस्थापना भएको छ । बाँकी क्षेत्रमा पोर्टेबल सोलारमार्फत सेवा उपलब्ध गराउन ५ सय थान सोलार पठाइएको छ । नुवाकोटमा ८५ प्रतिशत र धादिङ्गमा ९८ प्रतिशत विद्युत् सेवा पुनःस्थापना भएको प्रधानमन्त्रीले जानकारी दिएका छन् । सञ्चारतर्फ नेपाल टेलिकमबाट १ सय २० मध्ये १ सय १० र एनसेलबाट ७८ मध्ये ७५ वटा टावर सञ्चालनमा आएका छन् ।

जलविद्युत् आयोजनाबाट उद्धार जारी

बाढीबाट प्रभावित विभिन्न जलविद्युत् आयोजनाबाट नेपाली सेनाले हालसम्म २ सय ७९ जनाको उद्धार गरेको छ । रसुवागढी जलविद्युत् आयोजनाबाट दुई, मैलुङ खोला आयोजनाबाट नौ, माथिल्लो त्रिशूली-१ बाट २ सय ५४ तथा अन्य आयोजनाबाट समेत कामदारको उद्धार गरिएको छ । विभिन्न आयोजनाबाट सुरक्षमा खोज तथा उद्धार कार्य जारी रहेको प्रधानमन्त्रीले बताएका छन् ।

२३९ शव फेला

बाढीमा ज्यान गुमाएकाध्ये हालसम्म ९ सय ३९ जनाको शव फेला परेको प्रधानमन्त्रीले उल्लेख गरेका छन् । पहिचान भएका शव आफन्तलाई बुझाउने र पहिचान हुन नसकेका शवको डीएनए लगायतका आधार सुरक्षित राखी कानुनी प्रक्रियाअनुसार व्यवस्थापन भइरहेको जनाइएको छ ।

पुनःस्थापनाको तयारी

प्रधानमन्त्री शाहले भोटेकोशी बाढीलाई हिमालय क्षेत्रमा हिउँ चढ्दाको हिमपहिरोबाट सिर्जित ठूलो विपत्तिको रूपमा उल्लेख गर्दै जलवायु परिवर्तनका कारण हिमाली क्षेत्रमा बढ्दो जोखिमप्रति सचेत हुनुपर्ने बताएका छन् । साथै, अन्तर्राष्ट्रिय समुदायसम्म जलवायु परिवर्तनका कारण नेपालकै भीमरक्षको विपद्को विषय बलियो रूपमा उठाउनुपर्ने उनको भनाइ छ ।

सरकारले अब खोज तथा उद्धारसँगै प्रभावित नागरिकको पुनःस्थापनामा ध्यान केन्द्रित गर्ने जनाएको छ । रूपाथी सरकारसँगको समन्वयमा प्रभावित नागरिकको संस्था तथा भौतिक क्षतिको विवरण संकलन सुरु गरिएको छ । धर, परिवार, प्रियजन तथा जायजोग गुमाएका नागरिकलाई मानसिक र शारीरिक रूपमा सशक्त बनाउँदै सामान्य जनजीवनमा फर्काउन आवश्यक आर्थिक श्रोत जुटाउने काम भइरहेको प्रधानमन्त्री शाहले बताएका छन् ।

आज श्रीकृष्ण जन्माष्टमी

भगवान् विष्णुको आठौं अवतार कृष्णको लिला

दमक/ भाद कृष्ण अष्टमीका दिनमा प्रत्येक वर्ष मनाइने श्रीकृष्ण जन्माष्टमी पर्व आज भगवान् श्रीकृष्णको पूजा आराधना गरी मनाइँदैछ ।

ज्ञानयोग, कर्मयोग र भक्तियोगका प्रणेता भगवान् श्रीकृष्णको जन्म हाम्रपयुगको अन्त्यतिर भाद्रकृष्ण अष्टमीको मध्यरातमा भएको सम्भन्नामा आजको दिनमा श्रीकृष्ण जन्माष्टमी पर्व मनाउने गरिएको हो ।

दुर्जनको विनाश गरी सज्जनको रक्षाका लागि भगवान् विष्णुको आठौं अवतारका रूपमा श्रीकृष्णको जन्म भएको शास्त्रमा वर्णन गरिएको छ ।

केशको अत्याचारबाट मानव जातिलाई मुक्ति दिनका लागि वासुदेव र देवकीको आठौं गर्भबाट भगवान् विष्णुको आठौं अवतारका रूपमा भएको धार्मिक विश्वास छ । कंशल जेलनेलसहित बन्दी बनाएको अवस्थामा देवकीबाट श्रीकृष्णको जन्म भएको थियो ।

चरितर सेनाको कडा सुरक्षा हुँदा पनि भगवान् विष्णुको मोहित पार्ने शक्तिका कारण श्रीकृष्ण जन्मिएका बेला सबै सैनिक गहिरो निद्रामा परेका थिए । त्यसबेला आकाशवाणीमार्फत वासुदेवलाई नवजात शिशु कृष्णलाई कुद्वानस्थित मित्र नन्दका घरमा पुर्‍याउँ भन्ने आकाशवाणी भएको थियो । यही मोहित पार्ने शक्ति भएका कारण आजको रात्रिलाई मोहयानि पनि भनिन्छ ।

वासुदेव नन्दको घरमा गई कृष्णलाई त्यही छोडी त्यही दिन नन्द पत्नी यशोदाको गर्भबाट जन्मिएकी बालिकालाई लिएर आएपछि मात्र सैनिक बल्लिभरको प्रसन्न महामात्र प्रथमा उल्लेख गरिएको छ ।

श्रीकृष्णले नै पापाका पर्याय बनेका मामा कंशको बध गरी हजुरबा उपरसेन, माता-पिता देवकी त्यस वासुदेवलाई जेजुरि गरिदिएका थिए ।

अन्याय, अत्याचार र दानवी प्रवृत्तिबाट मानव जातिलाई सुरक्षित बनाउने उद्देश्यले भगवान् विष्णुले मानिसको अवतारका रूपमा श्रीकृष्ण भई धरतीमा जन्म लिएको स्मृतिस्वरूप आजको पर्व मनाउने गरिएको हो । श्रीकृष्णले आजीवन सत्यको पक्षमा रही सत्कर्मका लागि मानव समुदायलाई प्रेरित गरेका थिए ।

कौरव र पाण्डवका बीचमा कुरुक्षेत्रमा भएको धर्मयुद्धमा सत्यको पक्षमा रहेका पाँच पाण्डव मध्येका अर्जुनको सारथीका रूपमा श्रीकृष्णले युद्धको शिक्षा दिएका थिए । युद्धका क्रममा श्रीकृष्णले अर्जुनलाई प्रेरणा दिँदै सत्यको पक्षमा होसला प्रदान गरेका थिए । यही युद्धका क्रममा श्रीकृष्णले अर्जुनलाई दिएका उपदेश नै 'श्रीमद्भगवत् गीता' हो । यसैकारण श्रीमद्भगवत् गीतालाई हिन्दूको पवित्र ग्रन्थ मानिन्छ ।

बाब्यकालदेखि नै विचित्र लीला देखाउँदै आएका श्रीकृष्णले योगीनी र राधासित गरेको प्रेम प्रसंगका कारण यो महिनाभर प्रेम उत्सव अर्थात् मुलान् उत्सवका रूपमा समेत मनाउने गरिन्छ ।

मानव जातिलाई सुरक्षित पारी धर्मको रक्षाका लागि धरतीमा अवतरित भएका श्रीकृष्णले नै पुतना, कंश, जरासन्ध र शिशुपाल आदि दानवी प्रवृत्तिलाई अन्त्य गरी मानव मात्रालाई भयमुक्त बनाएका थिए ।

यसै प्रसंगमा भगवान् श्रीकृष्णले श्रीमद्भगवत् गीतामा भनेका पनि छन्-
यदा यदा हि धर्मस्य स्लान्निवर्ति भारत ।
अयुधान्मधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहम् ॥

अर्थात् जब जब भारत वर्षमा धर्मको लोप हुन्छ र पाप बढ्दछ त्यस बेला धर्मको रक्षाका लागि मैले मानव रूप धारण गरेर धरतीमा जन्म लिनेछु ।

भगवान् श्रीकृष्णको यही कर्मको सम्भन्नामा अहिले पनि श्रीकृष्ण जन्माष्टमी पर्व भव्यताका साथ मनाउने गरिएको छ । आजको दिन रथयात्रा र शोभायात्रा गरी श्रीकृष्ण जन्माष्टमी पर्व मनाउने गरिन्छ ।

आजको दिनमा विशेषगरी महिलाहरू व्रत बसी राति १२ बजे श्रीकृष्ण जन्मिएको सम्भन्नामा पूजा लगाउने र रातभर जाग्राम बसेर श्रीकृष्णको भक्ति संगित गाउने गर्दछन् । यसो गरेमा श्रीकृष्ण प्रशन्न भई मनोवाञ्छित फल प्राप्त हुने धार्मिक विश्वास रहेको छ ।

यो हुन् मन्त्र र पूजा गर्ने विधि

आज श्रीकृष्ण जन्माष्टमी हिन्दु धर्मीयहरूको मुख्य पर्व मध्ये एक मानिन्छ । यस दिन भगवान् श्रीकृष्णको जन्मोत्सव भन्ना रूपमा मनाइन्छ । भाद्र महिनाको कृष्ण पक्षको अष्टमी तिथिको दिन रहेको भन्नामा जन्मनु भएका श्रीकृष्णको जन्मोत्सव नेपाल बोलेक हिन्दु धर्मीयहरू भएका देशहरूमा प्रमुखताका साथ मनाउने गरिन्छ ।

भाद्र कृष्ण पक्ष अष्टमी तिथिको राती १२ बजे श्रीकृष्णको जन्म भएको थियो ।

जसका कारण श्रीकृष्ण जन्मअष्टमीको व्रत बिहानबाटै प्रारम्भ गर्नुपर्ने हुन्छ । व्रत प्रारम्भ गरेदेखि दिनभर भगवान् हरिको मन्त्रोच्चारणका साथ पूजा गरी श्रीकृष्णको जन्म भएको हुँदा सो बेला पुजा गरी बिहान ब्रह्म मुहूर्तमा नुहाएर यो मन्त्र उच्चारण गर्नुपर्दछ ।

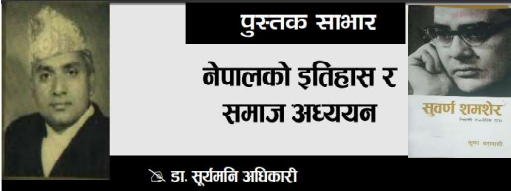
उक्त यज्ञाय योगपतये योगेश्वराय योग सम्पादय गोविन्दाय नमो नमः

यसपछि श्रीहरिको यस मन्त्र उच्चारणका साथ पूजा गर्नुपर्दछ ।

उक्त यज्ञाय यज्ञाय यज्ञाय यज्ञ सम्पादय गोविन्दाय नमो नमः

त्यसपछि श्रीकृष्ण मुर्तिलाई पाल्किमा विराजमान गरी यस मन्त्रको उच्चारण गरी भगवानलाई निदाउन प्रेरित

गर्नुपर्दछ । श्री रो दादौ वसन्तभुत अनिनेत्रसमुद्भव । ग्रहाणार्थ शशाकस्ये सोहिण सहिते मम् । यसरी पुजा विधि सकरेपछि भगवान् श्रीकृष्णको आरती गर्नुपर्दछ । आरति पछि भगवानको नाममा जयगान गाउँदै प्रसाद ग्रहण गर्नुपर्दछ । त्यसपछि पुजा विधि सकिने भएकाले ब्रतलाई खोल्न सकिन्छ ।

पुस्तक साभार

नेपालको इतिहास र समाज अध्ययन

डा. सूर्यमणि अधिकारी

गतांकबाट... यता पृथ्वीनारायण शाहले अङ्ग्रेजहरू फौज लिएर आईँदैछन् चाल पाएपछि प्रतिरक्षाको आवश्यक बन्दोबस्त मिलाइसकेका थिए । तिताका दुश्मन प्रवेश गर्ने सम्भावित नाकामा फलामका तीखा कोला गाड्ने, काँडाका भाँजा हाल्ने, सिस्नु उमान्ने, अरिङ्गाल पाल्न आदि गरिन्थ्यो । सिन्धुलीको बाटो अङ्ग्रेजहरू आउनसक्ने देखेर उनीहरूले खाद्यान्न लिन नपाउन् भनी त्यस क्षेत्रका बस्तीहरू उठाएर अन्तै सारियो । वीरगञ्ज उपाध्याय र शंशु कृष्णको नेतृत्वमा ५०० सैनिक छानेर सिन्धुलीगढीतर्फ पठाइयो । उनीहरूको सहयोगका लागि काजी वंशराज पाण्डे र श्रीहरि पन्त थप ७०० सैनिकका साथ गए । हरिहरपुरगढीको रक्षाका लागि ३०० सैनिक पठाए । अङ्ग्रेज कप्तान किनलक आफ्ना सेना लिएर जनकपुर हुँदै सिन्धुलीगढीतर्फ तयारि बढे । मैदानी मामामा गोर्खालीहरूले कुनै अवरोध गरेनन् । गोर्खालीहरू बराएर पछि हटेछन् भन्ने परेकाले उनीहरू सरासर अघि बढे ।

गोर्खाली र अङ्ग्रेजहरूको असली लडाईँ सिन्धुलीगढीको उकालोमा भयो । गोर्खालीहरू पहाडी जङ्गलमा छिपर बसेका थिए । अङ्ग्रेजी सैन्यका लागि खाद्यान्न बोकेका भरियाहरू अघि-अघि थिए । उनीहरूलाई गोर्खालीहरूले अगाडि जान दिए । अङ्ग्रेजका मण्डिसे सेना पहाडको ठाडो उकालोमा थकाइले लख्खतरान परेर जब कहालीलाय्दा छङ्गाछुर भीरमा आइपुगे तब गोर्खालीहरू दुबुङ्गास र पौवागढीतिरबाट निस्कर 'जय गोरखनाथा जय गोरखकाली । काल बनेर आयो गोर्खाली !!' भनेर सिंहनाद गर्दै एकसात जाइलागे । अङ्ग्रेजी सेना राम्रोसँग सन्हालिन पनि पाएनन् । किता गोर्खालीको मारमा परे, कति भीरबाट खसेर परे । सिन्धुले पोल्दा अरिङ्गालले चिल्दा अन्य कतिपय आत्थुआत्थु परे । युद्धमा बचेका करीब ८०० सैनिकका साथ कप्तान किनलक ज्यान जोगाएर भयो तथा रातहत पुगेर दम लिए । यसपछि अङ्ग्रेजहरूले परिस्थितिको मूल्यांकन गरी कप्तान किनलकको अभियान रद्द गरेर फिर्ता बोलाए ।

यस युद्धमा अङ्ग्रेज पक्षका १५०० जति सैनिक मारिए भने गोर्खाली पक्षका ३०० जति मात्र परे । गोर्खाली सेनाले लगभग ३०० बन्दुक हात परे । किनलक अभियानलाई असफल बनाई अङ्ग्रेजजस्तो अवय शक्तिलाई परास्त गर्नुसम्म पृथ्वीनारायण शाहका लागि साह्रै ठूलो गौरवको विषय बन्यो । सिन्धुलीगढीको युद्धमा पराजित भएपछि लगभग आधा शताब्दीसम्म अङ्ग्रेजहरूले नेपालविरुद्ध हतियार उठाउने हिम्मत गरेनन् । अब उपत्यकाका मल्ल राजाहरू अन्तिम दिनहरू भनेर बस्न बाध्य भए ।

कान्तिपुर विजय

राजा जयप्रकाश मल्लले कान्तिपुर राज्यको रक्षा गर्न अनेक यत्न गरे तर सकेनन् । सिन्धुलीगढीमा अङ्ग्रेजहरूको मल्ललाई भोगेपछि जयप्रकाश मल्लका निमित्त कुनै उपाय शेष रहेन । उपत्यकाको बाहिरि गोर्खालीहरूले दरबारभित्रको शक्ति संघर्ष र राजनीतिक अस्थिरताले भरिएको थियो । जयप्रकाश मल्लको जीवनी सन् १७३७ मा गोर्खाका राजा नरभूपाल शाहले नुवाकोटमाथि आक्रमण गर्दा जयप्रकाश मल्लले गोरखाली सेनालाई पर जित्न गर्न सफल भए । तर केही वर्षपछि परिस्थिति बदलियो । पृथ्वीनारायण शाहले नुवाकोटमाथि पुनः आक्रमण गरे र सन् १७४४ मा नुवाकोट आफ्नो नियन्त्रणमा लिए । यही घटनापछि कान्तिपुर र गोरखाबीचको संघर्ष भन्नु ठूलै हद्दै गयो ।

घटनाक्रम

■ राजनीतिक संघर्षकै बीच जयप्रकाश मल्ल सन् १७४६ मा सिंहासनबाट हटाइए र केही समय निर्वासनमा बिताउनुपरे । तर उनले आफ्नो राजागद्दी सजिलै छोडेनन् । ८८३० अफ्रेर १७५० मा उनी पुनः कान्तिपुरको सिंहासनमा फर्किए र आफ्नो शासन पुनः सुरु गरे ।

■ जयप्रकाश मल्ल केवल युद्ध र राजनीतिक राजा थिएनन् । उनी कला, संस्कृति, साहित्य र धार्मिक परम्पराका संरक्षक पनि थिए । काठमाडौंको मल्लकालीन संस्कृतिको जीवन, जात्रा तथा दरबार संस्कृतिमा उनको महत्वपूर्ण भूमिका रहेको मानिन्छ ।

■ उनी नेपाल भाषाका साहित्यप्रेमी शासकका रूपमा पनि चिनिन्छन् । उनको समयमा कान्तिपुर धार्मिक उत्सव, कला, वास्तुकला र सांस्कृतिक गतिविधिले निकै समृद्ध थियो । यही कारणले उनको विरासतलाई केवल राजनीतिक इतिहासबाट मात्र हेर्न मिल्दैन ।

■ तर बाहिरबाट पृथ्वीनारायण शाहको शक्ति बढिरहेको थियो । गोरखाली सेनाले काठमाडौं उपत्यकालाई क्रमशः चारैतिरबाट दबावमा पार्दै गयो । नुवाकोटपछि चारैतिर का रणनीतिक क्षेत्रहरू गुम्दै जाँदा कान्तिपुर भन्ने कमजोर रहँदै गयो ।

■ अन्ततः सन् १७६८ मा पृथ्वीनारायण शाहको गोरखाली सेनाले कान्तिपुरमाथि निर्णायक आक्रमण गर्‍यो । त्यस समय जयप्रकाश मल्ल इन्द्रजात्राको अवसरमा कान्तिपुरमा थिए भन्ने ऐतिहासिक विवरण पाइन्छ । गोरखाली सेनाले अप्रत्याशित रूपमा आक्रमण गर्दा मल्ल शासनको अन्तिम अड्डा सुरु भयो ।

■ आफ्नो राजधानी जोगाउन नसकेपछि जयप्रकाश मल्लले कान्तिपुर छोड्नुपरे । २५ सेप्टेम्बर १७६८ मा कान्तिपुरमाथिको उनको शासन अन्त्य भयो, र पृथ्वीनारायण शाहले काठमाडौंमा आफ्नो नियन्त्रण स्थापित गरे ।

■ रुरुलरु यस घटनासँगै काठमाडौंमा मल्ल राजाहरूको लामो राजनीतिक युग समाप्त भयो र पृथ्वीनारायण शाहको नेतृत्वमा नयाँ राजनीतिक शक्ति उदयो । पछि यही प्रक्रियाले आधुनिक नेपालको एकीकरणतर्फ महत्वपूर्ण आधार तयार गर्‍यो ।

■ तर जयप्रकाश मल्ललाई केवल 'पराजित राजा' भनेर सम्झनु अझुगे हुन्छ । उनको समयमा विकसित भएको काठमाडौंको कला, वास्तुकला, जात्रा, साहित्य र दरबार संस्कृति आज पनि उत्पत्तिको सांस्कृतिक पहिचानको महत्वपूर्ण हिस्सा बनेर जीवित छ । क्रमशः...

सन्तुलित मात्रामा अण्डाको सेवनले दिमागलाई फाइदा पुर्‍याउने भए पनि आफ्नो शरीरको आवश्यकता र स्वास्थ्य अवस्थालाई ध्यानमा राख्नु नै सबैभन्दा बुद्धिमानी निर्णय हुने चिकित्सकहरूको भनाई छ ।

Log on गर्नुहोस्
purbasandesh.com
EPAPER मा पूर्वसन्देश पत्रिका हेर्नुहोस्

स्नानपात्र र जीवनशैली

अलजाइमरको जोखिम कम गर्न अण्डा खानुहोस्

यो अनुसन्धान निकै विस्तृत र दीर्घकालीन रूपमा गरिएको थियो । अनुसन्धानकर्ताहरूले भन्ने ४० हजार व्यक्तिहरूलाई १५ वर्षसम्म निरन्तर पछ्याएर उनीहरूको खानपान र स्वास्थ्य अवस्थाको विश्लेषण गरेका थिए ।

विशेष गरी ६५ वर्षभन्दा माथिका ज्येष्ठ नागरिकहरूमा किन्दत यो अध्ययनले देखाएअनुसार, नियमित रूपमा हप्ताको ५-७ वटा अण्डाको सेवन गर्नेहरूमा अलजाइमर रोग लाग्ने सम्भावना २५ प्रतिशतसम्म कम देखियो । उमेर बढ्दै जाँदा देखिने मानसिक क्षास र बिर्सिने समस्या न्यूनीकरणमा अण्डामा पाइने पोषक तत्वहरू सहयोगी हुन सक्ने अध्ययनको निष्कर्ष छ ।

अध्ययनले सकारात्मक नतिजा देखाए पनि बिज्ञहरूले सबैका लागि एउटै नियम लागू नहुने सचेत गराएका छन् । चिकित्सकहरूका अनुसार मधुमेह, उच्च रक्तचाप, वा मुटुको समस्या (उच्च कोलेस्टेरॉल) भएका व्यक्तिहरूका लागि अण्डाको पहुँलो भागको बढी सेवन उपयुक्त नहुन सक्छ ।

यो अनुसन्धान विशेष उमेर समूह (६५ वर्षमाथि) मा आधारित भएकाले, सबै उमेर र स्वास्थ्य अवस्थाका व्यक्तिहरूले आफ्नो स्वास्थ्य स्थिति हेरेर र चिकित्सकको सल्लाह लिएर मात्र अण्डाको मात्रा तय गर्नु उचित हुन्छ ।

सन्तुलित मात्रामा अण्डाको सेवनले दिमागलाई फाइदा पुर्‍याउने भए पनि आफ्नो शरीरको आवश्यकता र स्वास्थ्य अवस्थालाई ध्यानमा राख्नु नै सबैभन्दा बुद्धिमानी निर्णय हुने चिकित्सकहरूको भनाई छ ।

SHREE RATNA
JEWELLERY

— सुनचाँदी व्यवसाय, धन, धन —

आजको सुनचाँदी विक्री दर

२०८३/०९/१९

छापावाला सुन
प्रति तोला **रु. ३,०५,४००/-**

चाँदी
प्रति तोला **रु. ४,७४०/-**

गुणस्तरीय अल्लु विक्री गर्ने
गुणस्तरीय विकास गर्ने छुट्टा अड्डाको

९८१५९९६३१५

धन, सुख

ज्यो. लक्ष्मी प्र. टकाल

देउता: उपाध्याय जीव
समाजवादी अखिल बिजल उदर
समाजवादी लोडो:
९८६३३९०८८९/९८९०००९९५५

आज मिति
२०८३ साल
भदौ १९ गते
शुक्रवार
४ Sept. २०२६
तिथि: अरुन्ती

मेघ	च चे लो ला लि लें ले लो अ	कण्ट	हि ह हो डा डि डु डो	नला	रा री रु रे रो ता ती तु ते	मकर	भो भा जी बि बु बे बो मा नी
	कार्यमा निकै खट्नु पर्ने । आयमा बृद्धि ।		कापोरामा सफल । आफन्तको सहयोग ।		सन्तानसँग मिल्ने । शरीरमा समस्या ।		सन्तानसँग विवाद । कार्यमा ढिलाई ।
क्या	इ उ ए ओ वा वि वु वे को	सिंह	मा मि मू मे मो टा टि टु टे	वृश्चिक	तो ना नि नें ने जो या वि यु	कुम्भ	नैं ने जो सा सी सैं से सो द
	नातागोतासँग भेटघाट । कार्यबाट लाभ लाम ।		पिताजीसँग विवाद । व्यापारबाट लाभ ।		जीवन साथीको प्रगति । कार्यमा सफलता ।		सन्तानसँग विवाद । कार्यमा ढिलाई ।
मिथुन	का कि कू क छु छु के को हा	कन्या	टो प पी पें प पा ण ट पे पो	धनु	य यो भा भी भ धा धा ड भे	मीन	दि दू ध भू डू डे दो दा ची
	खुट्टामा सामान्य समस्या । खर्च बढ्ने ।		सरकारसँग विवाद । धर्ममा रूचि ।		व्यवसायबाट लाभ । मित्रबाट सहयोग ।		आम्दानी बढ्ने । भाइबेनीबाट सहयोग ।

सर्वोदय स्कूलमा लाले नाच : दमक ५ स्थित सर्वोदय अंग्रेजी बोर्डिङ स्कूलमा बुधबार नेवार समुदायको लाले नाच देखाउँदै नृत्य टोली । सिकने स्कूलको हुटट पारिचय दिन सफल यस स्कूलले लाले ज्ञानमा निकालिने नाचका विषयमा विद्यार्थीहरूले साक्षात्कार गर्ने अवसर पाएका थिए ।

मन्त्रिपरिषद् बैठकका निर्णयहरू

- एसियाली विकास बैङ्कबाट भोटकोशी बाढी प्रभावित जनताको जीवनस्वा तथा तत्कालीन आपतकालीन उद्धार राहत कार्यका लागि प्राप्त हुने ५ मिलियन अमेरिकी डलर अनुदान सहायता स्वीकार गर्ने ।
- रसुवाको भोटकोशी नदीमा आएको बाढीबाट प्रभावित व्यक्ति, उद्योग, व्यापार तथा व्यवसायलाई तत्काल सुचारु गर्न एकीकृत व्यवसाय पुनर्स्थापन योजना अन्तर्गत राहत, कर तथा महसुल लगायत अन्य सुदृढित तथा सुविधान उपलब्ध गर्ने ।
- साटल ट्रेडिङ कर्पोरेशन लिमिटेड र खाद्य व्यवस्था तथा व्यापार कम्पनी लिमिटेडमाफि कूल २५ हजार मेट्रिकटन परिणामको विनि

- प्रतिशत भन्सार महसुल लिई आयात गर्न स्वीकृति प्रदान गर्ने ।
- रसुवाको भोटकोशी नदीमा आएको बाढीपछिको खोज तथा उद्धार खाटेएका सुरक्षाकर्मी तथा राष्ट्रसेवक कर्मचारीलाई जोखिम भत्ता, खाजा खर्च, घाइते भएका निःशुल्क औषधि उपचार, मृत्यु भएका निजको परिवारलाई प्रतिमृतक १० लाख राहत उपलब्ध गराउने ।
- नेपाल प्रशासन सेवा समूहिकरणतर्फको राजपत्रांकित विशिष्ट श्रेणीको सचिव पदमा श्री नारायणप्रसाद भट्टलाई बढुवा गर्ने र मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् कार्यालय, कोशी प्रदेशको मुख्यसचिव पदमा पदस्थापन गर्ने ।

बाढीपीडितका लागि १५ बैँकको करिब ४३ करोड सहयोग

दमक/ रसुवाको भोटकोशी बाढीबाट प्रभावित नागरिकको राहत तथा उद्धारका लागि विभिन्न बैंक तथा वित्तीय संस्थाले आर्थिक सहयोग गरेका छन् । हिमालय टेलिभिजनले सार्वजनिक गरेको विवरणअनुसार १५ वटा बैंक तथा वित्तीय संस्थाले गरी ४२ करोड १३ लाख रुपैयाँ सहयोग गरेका छन् । सार्वजनिक विवरणअनुसार 'ग्लोबल आईएमई' बैंकले सहयोग बढी ५ करोड रुपैयाँ सहयोग गरेको छ । त्यस्तै नेपाल इन्स्ट्रन्स भेमा बैंकले ४ करोड १ लाख रुपैयाँ सहयोग गरेको छ । यसैगरी एनएमबी बैंकले ३ करोड ५५ लाख, कुमाँरी बैंकले ३ करोड ३१ लाख, प्राइम कर्पोरेशन बैंकले ३ करोड ८ लाख, हिमालयन बैंकले ३ करोड

१ लाख र नेपाल बैंकले ३ करोड १ लाख रुपैयाँ सहयोग गरेका छन् । राष्ट्रिय वाणिज्य बैंक र कृषि विकास बैंकले ३-३ करोड रुपैयाँ सहयोग गरेका छन् । त्यस्तै सिद्धार्थ बैंकले २ करोड ५९ लाख, नेपाल इन्भेस्टमेन्ट बैंकले २ करोड ५० लाख, सानिमा बैंकले २ करोड २५ लाख, एनआईसी एशिया बैंकले २ करोड २२ लाख र प्रभु बैंकले २ करोड १९ लाख रुपैयाँ सहयोग गरेका छन् । यसैगरी कामना सेवा विकास बैंकले २५ लाख रुपैयाँ सहयोग गरेको विवरणमा उल्लेख छ । बाढी तथा पहिरोबाट रसुवासहित नुवाकोट, धादिङ,लुम्बिनीका जिल्लामा ठूलो जनजनको क्षति भएपछि सरकारले

राहत, उद्धार र पुनःस्थापनाका लागि सहयोग जुटाइरहेको छ । विप्लको सहयोग बैंक तथा वित्तीय संस्थाबाट भएको यस्तो आर्थिक सहयोगले प्रभावित नागरिकका लागि राहत तथा पुनःस्थापनाका कार्यक्रम सञ्चालनमा सहयोग पुग्ने अपेक्षा गरिएको छ ।

सरकारले स्वदेश तथा विदेशबाट प्राप्त आर्थिक सहयोगलाई राहत तथा पुनःस्थापनामा परिचालन गर्ने जनाएको छ । पछिल्लो विप्लदुलो मानवीय तथा भौतिक क्षति पुऱ्याएकाले तत्कालीन राहतसँगै प्रभावित परिवारको दीर्घकालीन पुनःस्थापनाका लागि समेत ठूलो खोत आवश्यक पर्ने देखिएको छ ।

सर्वोदयद्वारा प्रधानमन्त्री राहत कोषमा १ लाख बढी सहयोग

दमक/ दमक-५ स्थित सर्वोदय इङ्गलिश बोर्डिङ स्कुलको अध्यक्ष मध्य भोटकोशीमा आएको बाढीबाट विस्थापितहरूको राहत तथा पुनःस्थापनाका लागि प्रधानमन्त्री दैवी प्रकोप उद्धार कोषमा १ लाख बढी रुपैयाँ सहयोग उपलब्ध गराउने भएको छ । विद्यालयका प्रिन्सिपल नमिन योषीका अनुसार विद्यालय परिवारको तर्फबाट रु. १ लाख १ हजार १ सय ४५ राहत रकम जम्मा गर्ने निर्णय गरिएको हो । उनले विद्यालयका शिक्षक, कर्मचारी, विद्यार्थी तथा व्यवस्थापन पक्षको सहभागितामा उक्त रकम संकलन गरी कोषमा जम्मा गर्ने निर्णय गरिएको उनले बताए ।

विप्लको समयमा पीडित परिवारको दुःखमा साथ दिनु सबैको सामा दायित्व भएको उनले बताए । विद्यालयले सामाजिक उत्तरदायित्व अन्तर्गत बाढीपीडितका लागि सहयोग गर्ने निर्णय गरेकोको उनको भनाइ छ । स्मारिकाको कोषमा ४० हजार सहयोग कम्ल ५ पाडाजुगीस्थित स्मारिका सामुदायिक बोर्डिङ

स्कूलले आ'नो सामाजिक तथा मानवीय दायित्वलाई आत्मसात गर्दै भोटकोशी क्षेत्रमा आएको विनाशकारी बाढीबाट प्रभावित परिवारहरूको सहयोगार्थ प्रधानमन्त्री दैवी प्रकोप उद्धार कोषमा रु. ४० हजार रुपैयाँ सहयोग प्रदान गरेको छ । विप्लको यस कठिन घडीमा पीडित परिवारहरूलाई एकबद्धता जनाउँदै गरिएको यो सहयोग केवल आर्थिक सहयोग मात्र नभई मानवता, सहकार्य र सामाजिक उत्तरदायित्वप्रतिको हाम्रो प्रतिबद्धताको प्रतीक भएको विद्यालयले जनाएको छ ।

मंगलमाथि माघिबाट २३ हजार बढी सहयोग कम्ल ५ कै मंगलमाथि माध्यमिक विद्यालयका विद्यार्थीहरूले आ'नो खाजा खर्चबाट रकम बचाउने गरी बाढीपीडितहरूका सहयोगका लागि रु. २३ हजार ८ सय ८० संकलन गरेका छन् । आ'नो सानो आवश्यकतालाई थाती राख्दै दैवी प्रकोपमा परेका उम्मा बुबा, दाजुभाई तथा दिदीबहिनीहरूको पीडामा साथ दिन विद्यार्थीहरूले उक्त सहयोग जुटाएको हो ।

विप्लदमा... समावेशी र पारदर्शी बनाउनुपर्छ । सत्ता र प्रतिस्पर्ध दुवैले दलीय स्वार्थभन्दा माथि उठेर, एकातिर सरकारको प्रशासनिक र प्राविधिक क्षमता तथा अर्कोतिर विपक्षीको विशाल जनप्रतिबालन क्षमतालाई जोड्नु पर्ने सके मात्रै यस्ता भीषण बाढी र पहिरोको संकटबाट जुलुङबाट सुरक्षित रूमा अवतरण गरी बाहिर निकाल्न सकिन्छ । अहिले हेराहेर गर्ने र विरोधकालागि विरोधमात्रै गर्ने बेलो होइन ।

अमेरिकी पत्रकारलाई जेल सजाय

एजेन्सी/ चिनियाँ सरकारका लागि अमेरिकामित्र गैरकानूनी रूमा विदेशी एजेन्टाका रूमा काम गरेको अभियोगमा अमेरिकी पत्रकार थोमस वेयर पाउकेन द्वितीयलाई संघीय अदालतले दुई वर्ष जेल सजाय सुनाएको अमेरिकी न्याय मन्त्रालयले जनाएको छ ।

एकाउन्ट वर्षीय पाउकेनले यस वर्षको सुरुवातमा अभियोग स्वीकार गरेका थिए । अदालतले उनलाई जेल सजायपछि ३६ महिना निगरानीमा राख्ने र सो अवधिमा विदेश यात्रा गर्न नपाउने आदेशसमेत दिएको छ । उनका वकिल वाल्स बर्न्ह्यामका अनुसार पाउकेनले फेसलालरुद्ध अपिच नगर्ने निर्णय गरेका छन् । वासिङ्टन र बेल्जिजमबीच तनाव बढिरहेका बेला चिनियाँ सरकारका लागि कानूनी रूमा आवश्यक खुलासा नगरी काम गरेको आरोपमा भएको यो पछिल्लो अमेरिकी संघीय अभियोजन हो ।

कचनकवलद्वारा २९ लाख सहयोग

कापा/ कचनकवल गाउँपालिकाले रसुवा बाढी पीडितका लागि प्रधानमन्त्री दैवी प्रकोप उद्धार कोषमा रु. २९ लाख छ हजार १०० सहयोग रकम उपलब्ध गराउने निर्णय गरेको छ ।

गाउँपालिकाका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत स्काइ पोखरेलका अनुसार गाउँपालिकाका जनप्रतिनिधि, कर्मचारी, स्वास्थ्यकर्मी तथा सामुदायिक विद्यालयमा कार्यरत शिक्षक एवं कर्मचारीका तर्फबाट सो रकम एकमुष्ट रूमा कोषमा दाखिला गर्न लागिएको हो ।

विप्ल व्यवस्थापन कोषबाट एक लाख, जनप्रतिनिधिक तर्फबाट ७९ हजार, समुणी गाउँपालिका कर्मचारीका तर्फबाट नौ लाख २२ हजार ५२४ र सामुदायिक विद्यालयका शिक्षक तथा कर्मचारीका तर्फबाट १८ लाख १२ हजार ५६९ गरी कुल २९ लाख छ हजार १०० उपलब्ध गराउने निर्णय गरेको हो ।

श्रम संस्कृतिको राहत कोषमा ६ लाख ४५ हजार संकलन

धरान/ श्रम संस्कृति पार्टीको बाढीपीडित राहत संकलन समिति कोषमा हालसम्म ६ लाख ४९ हजार ८ सय ६२ रुपैयाँ संकलन भएको छ । पार्टीका प्रदेश अध्यक्ष प्रताप राईका अनुसार प्रदेश सदस्य तथा अन्य शुभेच्छुकहरूबाट उक्त रकम संकलन भएको हो । विप्लबाट प्रभावित नागरिकलाई राहत उपलब्ध गराउने उद्देश्यले पार्टीले राहत संकलन अभियान सञ्चालन गरेको जनाएको छ । संकलित रकमबाट प्रभावित क्षेत्रमा राहत सामग्री खरिद गरी पार्टीका केन्द्रीय अध्यक्षको नेतृत्वमा वितरण गरिने अध्यक्ष राईले जानकारी दिए । राहत वास्तविक प्रभावितसम्म पुऱ्याउने गरी आवश्यकताका आधारमा वितरण गरिने जनाइएको छ ।

७ प्रदेशको २३ करोड १६ लाख सहयोग

दमक/ रसुवाको भोटकोशी बाढी तथा पहिरोबाट प्रभावित नागरिकको राहत तथा उद्धारका लागि विभिन्न प्रदेश सरकारले आर्थिक तथा राहत सामग्री सहयोग गरेका छन् । सार्वजनिक विवरणअनुसार सात प्रदेशले गरी २३ करोड १६ लाख रुपैयाँ बराबरको सहयोग गरेका छन् । सबैभन्दा बढी गण्डकी प्रदेशले ८ करोड रुपैयाँ सहयोग गरेको छ । त्यस्तै कोशी प्रदेश, बागमती प्रदेश र लुम्बिनी प्रदेशले ३-३ करोड रुपैयाँ सहयोग गरेका छन् ।

यसैगरी कर्णाली प्रदेश र सुदूरपश्चिम प्रदेशले २-२ करोड रुपैयाँ सहयोग गरेका छन् । मोरंग प्रदेशले भने २ करोड १५ लाख रुपैयाँ बराबरको राहत सामग्री उपलब्ध गराएको छ ।

यसरी सातवटै प्रदेशबाट प्राप्त सहयोगको कुल मूल्य २३ करोड १६ लाख रुपैयाँ पुग्छ । भोटकोशी बाढीका कारण रसुवासहित नुवाकोट, धादिङलगायतका क्षेत्रमा ठूलो जनघनको क्षति भएपछि उद्धार, राहत

तराई फास्ट-ट्रयाकको सबभन्दा लामो सुरुङ 'ब्रेक थ्रु'

दमक/ काठमाडौँ तराई फास्ट-ट्रयाकको सबभन्दा लामो सुरुङ 'ब्रेक थ्रु' भएको छ ।

धेरेबाट महादेवटार जोड्ने भण्डे साढे ३ किलोमिटरको सुरुङ जोडिएको हो । आयोजनासँग सम्बन्धित इन्जिनियर मंगलनाथ श्रेष्ठ सुरुङ 'ब्रेक थ्रु' भएको जानकारी सामाजिक सञ्जाल फेसबुकमा दिएका छन् ।

बाढीले व्यापको जीवन-मरणको दुखको बेलामा एउटा सुखद खबर छ । हामी संलग्न काठमाडौँ तराई फास्ट ट्रयाक आयोजनामा पर्ने ३४८६ कि. मि. लामो धेरे-महादेवटार टनेलको सफलतापूर्वक ब्रेक थ्रु भएको छ, 'थ्रेष्ठले लेखेका छन् ।

७ किलोमिटर लम्बाइ रहेको फास्ट ट्रयाकमा भण्डे ११ किलोमिटर सुरुङले अंग्रेटोको छ । योसँगै फास्ट ट्रयाकमा तीन वटा सुरुङ मार्ग ब्रेक थ्रु भएको छ । यसअघि नै १ दशमलव ६९ किलोमिटरको धेरे सुरुङ र १ दशमलव ६२ किलोमिटरको लेनडाँडा सुरुङ ब्रेक थ्रु भएको थियो । यी तीन वटै टिप्पन ट्युब टनेल फास्ट ट्रयाकको सुरुङलाई डिजाइनमा समेटेका थिए ।

तर पछिल्लो समय डिजाइन परिवर्तन गरी फास्ट ट्रयाकमा सुरुङको संख्या ७ पुऱ्याइएको छ ।

महादेवटार सुरुङपछि सबभन्दा लामो चन्द्रामा भीरमा निर्माणशील २ दशमलव २३ किलोमिटरको सुरुङ निर्माण प्रारम्भिक चरणमा छ ।

त्यस्तै, १ किलोमिटरको देवीचौर सुरुङ र ३ सय ९० मिटरको खिसौटार सुरुङ पनि निर्माण केवल २० मिटर मात्र खनिएको छ । तर दुवै सुरुङ लम्बाइका हिसाबले छोटो भएकाले गति लिन सक्ने अवस्था छ ।

त्यस्तै, मीरी भीरमा निर्माण हुने ३ सय ८३ मिटर लम्बाइको सुरुङको भर्खर मात्र खनने ठाउँ अर्थात् पोर्टल निर्माण भएको छ । काठमाडौँ तराई फास्ट ट्रयाकको शिलान्यास २०७४ साल जेठ १४ गते तत्कालीन प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल 'पुचण्ड' ले गरेका थिए ।

यो आयोजना २०८३ चैत मसान्तभित्र सम्पन्न गर्ने गरी सेनाले जिम्मा पाएको थियो । तर पछिल्लो टुटक आयोजनाको म्याद एकमुष्ट ३ वर्ष थपिएको छ ।

शिक्षासेवी गुरुभक्त न्यौपानेको प्रतिमा अनावरण

कापा/ शिक्षासेवी स्वर्गीय गुरुभक्त न्यौपानेको प्रतिमा अनावरण गरिएको छ ।

कन्चनजोषा अंग्रेजी आवासीय माध्यमिक विद्यालयका संस्थापक प्राचार्य न्यौपानेको अर्धकन्दको प्रतिमा विद्यालय परिसरमा निर्माण गरी आज अनावरण गरिएको उनका छोरा डा. केशवराज न्यौपानेले बताए । उनले प्रथम वर्षीको अवसरमा आफ्ना बुबाको अमर सम्पत्ता र योगदानलाई जीवन राख्ने उद्देश्यले विद्यालय परिसरमा प्रतिमा अनावरण गरिएको जानकारी दिए । गत वर्षको साउन ३० गते शिक्षासेवी गुरुभक्त न्यौपानेको ६६ वर्षको उमेरमा निधन भएको थियो ।

दाँत र मुख सम्बन्धी हरेक समस्याको समाधान ऊँ शान्ति डेन्टल हस्पिटलको वरदान !

सेवामा आवद्ध डाक्टरहरू

- डा. हेम राज गैरे
- डा. सि.पि. गैरे
- डा. राहुल गुप्ता
- डा. तिवेक सिंह
- डा. टंक न्यौपाने
- डा. स्मारक दाहाल
- डा. मोलिका श्रेष्ठ
- डा. काशमी श्रेष्ठ
- डा. सायारा टकाल
- डा. अञ्जली ठाकुर

ऊँ शान्ति डेन्टल हस्पिटल
दमक-५ बेलडागी रोड, डि म्यास अगाडी (फोन: ०२३-५७९१०६)